Dosar nr.2-133/2024 (2-1602/2023);
2-23043649-48-2-24032023-1

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

17 ianuarie 2024 mun. Strășeni
Judecătoria Strășeni sediul Central
Instanţă compusă din:
Preşedintele ședinței, Judecătorul Silvia Țurcan
Grefier Olga Cotovițchi

Cu participarea: In lipsa părților

judecând în şedinţă de judecată publică cauza civilă la acțiunea reclamantului Galițchi Alexei către Președintele Republicii Moldova, Parlamentul Republicii Moldova, Procuratura Republicii Moldova, Curtea Supremă de Justiție a Republicii Moldova, Curtea de Apel Chișinău si Judecătoria Chișinău, cu privire la repararea prejudiciului material si moral cauzat prin infracțiune si încasarea cheltuielilor de judecată,-

C O N S T A T Ă :

Poziția și solicitările reclamantului.

În data de 23 martie 2023, reclamantul Alexei Galețchi a înaintat către Judecătoria Chișinău (sediu Centru) cerere de chemare în judecată către Președintele Republicii Moldova, Parlamentul Republicii Moldova, Procuratura Republicii Moldova, Curtea Supremă de Justiție a Republicii Moldova, Curtea de Apel Chișinău si Judecătoria Chișinău, cu privire la repararea prejudiciului material si moral cauzat prin infracțiune si încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 23 mai 2013, cauza civilă s-a dispus a fi remisă către Curtea de Apel Chișinău, pentru a decide referitor la strămutarea pricinei, în temeiul art. 43 alin.(2) lit. f) CPC.

Prin încheierea Colegiului civil al Curții de Apel Chișinău din 22 iunie 2023, s-a dispus strămutarea cauzei civile spre examinare în procedură contencioasă în Judecătoria Strășeni (sediul Central).

Astfel la data de 12.07.2023 cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Galițchi Alexei către Președintele Republicii Moldova, Parlamentul Republicii Moldova, Procuratura Republicii Moldova, Curtea Supremă de Justiție a Republicii Moldova, Curtea de Apel Chișinău si Judecătoria Chișinău, cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin infracțiune și încasarea cheltuielilor de judecată a parvenit în adresa Judecătoriei Strășeni, sediul Central, fiind repartizată în mod automat – aleatoriu, prin intermediul PIGD.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că, la data de 20.12.2028 prin intermediul avocatului Nicolae Daniliuc, s-a adresat Procurorului șef al Procuraturii Anticorupție cu o plângere penală, prin care a solicitat de a dispune prin ordonanță începerea urmăririi penale în privința judecătorilor Angela Catană, Natalia Simciuc, Ion Țurcan, Iurie Cotruță, Valeriu Doagă, Tamara Chișca-Doneva, Nina Vascan în temeiul art. 307 alin.(2) Cod Penal al RM.

Indică că, reieșind din prevederile art.19, 254, 265, 274 Cod de Procedură Penală, Procurorul General al RM, împreună cu ceilalți procurori urma să primească plângerea înaintată de reclamant la data de 20.12.2018 și să cerceteze circumstanțele cazului complet și obiectiv, sub toate aspectele pentru stabilirea adevărului și în urma probelor acumulate să dispună prin ordonanță motivată începerea urmăririi penale sau refuzul de a dispune începerea urmăririi penale.

Susține că, prin ordonanța procurorului Procuraturii Anticorupție Dorin Com0pan din 03 ianuarie 2029, s-a dispus de a refuza în primirea, înregistrarea și examinarea plângerii lui Alexei Galițchi, din 20.12.20218, iar la data de 20 mai 2019, reclamantul prin intermediul avocatului Nicolae Daniliuc, a contestat ordonanța procurorului Dorin Compan din 03 ianuarie 2019 cu o altă plângere, adresată Procurorului General în ordinea art.299/1, 299/2 CPP, iar prin ordonanța procurorului Procuraturii Anticorupție Adriana Bețișor din 31 mai 2019 s-a dispus de a respinge plângerea depusă la data de 20.05.2019.

Consideră că, procurorii Anticorupție Dorin Compan și Adriana Bețișor au încălcat flagrant prevederile art.19, 254, 265 și 274 din CPP, iar la data de 11 iunie 2019 reclamantul prin intermediul avocatului Nicolae Daniliuc, a contestat la Judecătoria Chișinău (sediul Ciocana) ordonanțele ilegale, abuzive și criminale ale Procurorilor Dorin Compan și Adriana Bețișor din 03 ianuarie 2019 și 31 mai 2019 în ordinea art. 313 din CPP. Iar prin Încheierea judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 30.12.2019 plângerea depusă de către reclamant, a fost respinsă, deoarece argumentele privitor la faptul că procurorii au încălcat prevederile Codului de Procedură Penală, le consideră declarative și nefondate și care vin în contradicție cu faptele constatate pe parcursul examinării plângerii, iar acțiunile întreprinse de către organul de urmărire penală și procurori au fost efectuate în strictă corespundere cu normele de procedură penală.

Declară că, Judecătoria Chișinău (sediul Ciocana), la fel a încălcat termenul de 10 zile de examinare a plângerii depuse la data de 11 iunie 2019, stabilit în art. 313 alin.(4) CPP.

Ulterior, la data de 02 ianuarie 2020, prin intermediul avocatului Nicolae Daniliuc, au atac cu recurs la Curtea de Apel Chișinău, încheierea judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 30.12.2019 în ordinea art. 437-451 CPP. Iar prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 21.09.2020 cererea de recurs din 02.01.2020 a fost respinsă ca inadmisibilă. Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău la 21.09.2020 a refuzat să examineze în fond cererea de recurs din 02.01.2020, invocând faptul că, încheierea judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 30.12.2019 nu urmează a fi atacată cu recurs.

Solicită a încasa în mod solidar de la Președintele Republicii Moldova, Parlamentul Republicii Moldova, Procuratura Republicii Moldova, Curtea Supremă de Justiție a Republicii Moldova, Curtea de Apel Chișinău si Judecătoria Chișinău în beneficiul reclamantului suma de 200 000 euro cu titlu de prejudiciu material, suma de 50 000 euro cu titlu de prejudiciu moral, cauzat prin infracțiune și suma de 10 000 lei cu titlu de cheltuieli de judecată pentru asistență juridică.

Poziția participanților la proces:

În ședința de judecată reclamantul Alexei Galițchi fiind citat legal în ședința de judecată, nu s-a prezentat, însă prin cererea parvenită prin intermediul Secției de Evidență și Documentare Procesuală a Judecătoriei Strășeni (sediul central) din 19.10.2023 nr.13296, a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa. În aceste condiții, având ca suport prevederile art. 206 Cod de procedură civilă, instanța de judecată a dispus judecarea cauzei în lipsa reclamantului.

În ședința de judecată, pârâții Președintele Republicii Moldova, Parlamentul Republicii Moldova, Procuratura Republicii Moldova, Curtea Supremă de Justiție a Republicii Moldova, Curtea de Apel Chișinău si Judecătoria Chișinău, fiind citați legal, fapt confirmat prin avizul de recepție anexat la materialele cauzei, nu s-au prezentat, totodată, la materialele cauzei pârâții au depus referință și în conformitate cu art. 206 alin.(1) Cod de Procedură Civilă, au solicitat examinarea cauzei civile în lipsă lor.

Reprezentantul Curții de Apel Chișinău, Anatolie Minciună, prin referința depusă la cererea de chemare în judecată a solicitat respingerea cererii ca fiind neîntemeiată, deoarece din conținutul cererii de chemare în judecată și probele anexate la ea, reclamantul nu a invocat careva acțiuni sau inacțiuni din partea Curții de Apel, privind presupusa încălcare.

Astfel, Curtea de Apel, consideră că circumstanțele invocate de Galețchi Alexei nu se încadrează în condițiile apariției dreptului la repararea prejudiciului moral și nu implică răspunderea statului, pentru un eventual prejudiciu moral suportat, deoarece refuzul în pornirea urmăririi penale pentru circumstanțele invocate, a fost verificat în cadrul procedurilor de control judiciar, iar acest complex de acțiuni în cumul sunt apreciate ca fiind legale și întemeiate, fapt ce exclude răspunderea patrimonială a statului în astfel de cazuri deoarece actul judecătoresc nu poate face obiectul unor acțiuni de răspundere materială și morală, cu excepția cazului în care vina este dovedită printr-o sentință judecătorească.

Menționează că, nici un organ, inclusiv judiciar, nu are competență jurisdicțională și nu este în drept să se implice în examinarea cauzelor de instanțele competențe, să se expună sau să aprecieze legalitatea și temeinicia hotărârii judecătorești, astfel, Curtea de Apel consideră că, pretențiile reclamantului nu se încadrează în baza prevederilor art. 2006 Cod Civil, or reclamantul nu a demonstrat existența unei fapte ilicite și legătura dintre fapta ilicită și pretinsul prejudiciului cauzat.

Prin referința depusă de către reprezentantul *Aparatului Președintelui Republicii Moldova, Lilia Tonu*, consideră că pretențiile invocate în cererea de chemare în judecată sunt neîntemeiate și pasibile de a fi respinse din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art.5 alin.(1) din Legea nr.1545/1998, cauzele cu privire la repararea prejudiciului material și moral se examinează în conformitate cu normele de procedură civilă în vigoare. Organul care reprezintă statul în instanța de judecată pe această categorie de cauze este Ministerul Justiției al Republicii Moldova. Astfel, consideră că, cererea reclamantului privind repararea prejudiciului material și moral cauzat prin infracțiune a fost înaintată către Președintele Republicii Moldova, Parlamentului Republicii Moldova, Guvernul Republicii Moldava, Procuratura Generală, Curtea de Apel Chișinău, Judecătoria Chișinău și Consiliul Superior al Magistraturii contrar normelor legale în vigoare, or potrivit legii enunțate supra, organul care reprezintă statul în acțiunile cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de drept și instanțelor judecătorești este Ministerul Justiției al Republicii Moldova. Solicită respingerea cererii de chemare în judecată, ca fiind neîntemeiată.

Judecătoria Chișinău sediul Centru, președintele interimar Șova Nicolae, prin referința depusă la cererea de chemare în judecată a solicitat respingerea cererii, ca fiind neîntemeiată, făcând referire la prevederile art.5 alin.(1) din Legea nr.1545 din 25 februarie 1998 cu privire la modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, cauzele cu privire la repararea prejudiciului material și moral se examinează în conformitate cu normele de procedură civilă în vigoare, iar organul care reprezintă statul în instanța de judecată pe această categorie de cauze este Ministerul Justiției. Consideră că, pretențiile reclamantului față de judecătoria Chișinău, nu pot fi admise, or

potrivit Legii enunțate, organul care reprezintă statul în acțiunile cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale procuraturii și a instanțelor judecătorești este Ministerul Justiției, motiv pentru care solicită respingerea acțiunii, ca fiind înaintată împotriva pârâtului necorespunzător.

Reprezentantul Parlamentului Republicii Moldova, Claudia Lachi, prin referința depusă la materialele cauzei a solicitat respingerea ca neîntemeiată a cererii de chemare în judecată, invocând că, în conformitate cu prevederile art.60 din Constituția RM, Parlamentul este organul reprezentativ suprem al Poporului RM și unica autoritate legislativă a statului. În aceiași ordine de idei, se relevă că pârâtul este persoana care se prezumă că ar fi încălcat sau contestat drepturile și interesele legitime ale reclamantului. Astfel, Parlamentul RM, prin natura și esența rolului pe care îl are nu a încălcat careva drepturi, inclusiv și cel indicat de reclamant în cererea de chemare în judecată supusă examinării, respectiv este neclară atribuirea statutului de pârât în cauza civilă vizată.

Conform art.59 alin.(1) CPC, parte în proces poate fi orice persoană fizică sau juridică prezumată, la momentul intentării procesului, ca subiect al raportului material litigios. Astfel, pârâtul este persoana chemată în judecată pentru a fi obligată să recunoască ori să respecte dreptul afirmat sau față de care se urmărește realizarea unei situații juridice protejate de lege; pârâtul este parte dintr-un proces civil împotriva căreia a fost introdusă acțiunea, despre care reclamantul, titularul dreptului subiectiv încălcat sau contestat, pretinde ca l-a împiedicat în exercițiul normal al dreptului său. O persoană nu devine pârât prin simplu fapt al chemării sale în judecată, ci trebuie să se solicite obligarea acesteia la ceva. Astfel, calitatea de pârât și reclamant implică obligatoriu existența unui raport material litigios între participanții respectivi. Prin urmare, comunică că, față de Parlamentul Republicii Moldova nu au fost formulate careva cereri sau careva pretenții.

Remarcă pârâtul, că reclamantul în mod eronat și lipsit de suport legal a înaintat pretenții împotriva Parlamentului Republicii Moldova, or ultimul nu poate avea calitatea de pârât în acțiunea înaintată, din considerent că obiectul pretinsului litigiu depășește sfera de competență a Parlamentului Republicii Moldova.

Aprecierea instanței de judecată.

Studiind materialele dosarului și înscrisurile probatorii administrate, verificând temeinicia argumentelor expuse în cererea de chemare în judecată, și ținând cont de cele expuse în referințele depuse de către reprezentanții pârâților la materialele cauzei, instanța de judecată constată că cererea de chemare în judecată înaintată este neîntemeiată, urmând a fi respinsă, din următoarele considerente.

Potrivit dispozițiilor art.130 alin.(1) Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În temeiul art.240 alin. (1) Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea acţiunii.

Conform art.239 Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

Raportând normele date la materialele cauzei, în ședința de judecată s-a constatat cu certitudine că, avocatul Nicolae Daniliuc, în interesele lui Galițchi Alexei, la data de 20.12.2018 a depus plângere la Procuratura Anticorupție, prin care a solicitat începerea urmăririi penale, în privința judecătorilor Angela Catană, Natalia Simciuc, Ion Țurcan, Iurie Cotruță, Valeriu Doagă, Tamara Chișca-Doneva, Nina Vascan, în temeiul art.307 alin.(2), art.324 alin.(4) CP.

Prin ordonanța procurorului în Procuratura Anticorupție Dorin Compan, din 03.01.2019, s-a dispus a refuza înregistrarea și examinarea în ordinea prevederilor art. 274 din CPP a plângerii adresate la 21.12.2028 Procuraturii Anticorupției de către Nicolae Daniliuc în interesele lui Galițchi Alexei privind pornirea urmăririi penale în privința judecătorilor Angela Catană, Natalia Simciuc, Ion Țurcan, Iurie Cotruță, Valeriu Doagă, Tamara Chișca – Doveva, Nina Vascan conform art.307 alin.(2) din Codul Penal, art.324 alin.(4) din CP. (f.d.21-22).

Astfel, nefiind de acord cu ordonanța dată, reclamantul Galițchi Alexei prin intermediul avocatului său, Nicolae Daniliuc, a contestat ordonanța în cauză în ordinea controlului ierarhic superior.

La fel, se constată că, prin ordonanța procurorului-șef interimar al Procuraturii Anticorupție - Adriana Bețisor, din 31.05.2019 a fost respinsă ca neîntemeiată plângerea avocatului Nicolae Daniliuc prin care a solicitat anularea ordonanței din 03.01.20219 privind refuzul în înregistrarea și examinarea în ordinea prevederilor art. 274 din CPP a plângerii adresate la 21.12.2018 Procuraturii Anticorupție de către Nicolae Danilic în interesele lui Galițchi Alexei privind pornirea urmăririi penale în privința judecătorilor Angela Catană, Natalia Simciuc, Ion Țurcan, Iurie Cotruță, Valeriu Doagă, Tamara Chușca- Doneva, Nina Vascan, conform art. 3-7 alin.(2) din CP, art. 324 alin.(4) din CP, și înregistrarea plângerii cu examinarea acesteia și emiterea unei ordonanțe legale și motivate.

Mai reține instanța de judecată că, prin Încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 30.12.2019, s-a respins plângerea depusă de către avocatul Daniliuc Nicolae, în interesele lui Galițchi Alexei în ordinea art. 313 CPP, împotriva ordonanței procurorului în Procuratura Anticorupție, Compan Dorin din data de 03 ianuarie 2019, și respectiv împotriva procurorului ierarhic superior Bețișor Adriana din data de 31 mai 2019. Iar prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 21 septembrie 2020, cererea de recurs din 02 ianuarie 2020 a fost respinsă ca inadmisibilă.

Având în vedere cele expuse, instanța conchide că, Galețci Alexei a promovat în instanță o acțiune cu privire la repararea prejudiciului material și moral, cauzat prin infracțiune, în esență solicitând încasarea din contul Președintelui Republicii Moldova, Parlamentul Republicii Moldova, Procuratura Republicii Moldova, Curtea Supremă de Justiție a Republicii Moldova, Curtea de Apel Chișinău si Judecătoria Chișinău în beneficiul său, a sumei de 200 000 euro cu titlu de prejudiciu material, suma de 50 000 euro cu titlu de prejudiciu moral, cauzat prin infracțiune și suma de 10 000 lei, pentru compensarea cheltuielilor se asistență juridică.

Statuează instanța că, reclamantul invocă dezacordul său cu privire la refuzul Procuraturii Anticorupție de a dispune începerea urmăririi penale în baza plângerii depuse la data de 21.12.2018.

În conformitate cu art.118 alin.(1) din CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

În conformitate cu art.19 din Codul Civil, (1) În condițiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial și nepatrimonial cauzat astfel.(2) Se consideră prejudiciu patrimonial cheltuielile pe

care persoana lezată le-a suportat sau urmează să le suporte la restabilirea dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat, distrugerea sau deteriorarea bunurilor sale (daună reală), precum și profitul ratat ca urmare a încălcării dreptului sau interesului recunoscut de lege (profit ratat). (3) Se consideră prejudiciu nepatrimonial (prejudiciu moral) suferințele fizice și psihice, precum și diminuarea calității vieții. În cazul vătămării sănătății, prejudiciul nepatrimonial cuprinde, de asemenea, pierderea sau diminuarea unei capacități a corpului uman (prejudiciu biologic). (4) Pierderea șansei se repară doar dacă ea constă în dispariția actuală și certă a unei eventualități favorabile. Mărimea acestui prejudiciu corespunde șansei pierdute și nu poate fi egală cu avantajul care ar fi rezultat din șansă dacă ea se materializa. (5) Repararea prejudiciului presupune repunerea persoanei lezate în situația în care s-ar fi aflat dacă prejudiciul nu se producea.

În conformitate cu art.2006 din Codul Civil, prevede că, prejudiciul cauzat printr-un act administrativ ilegal sau nesoluţionarea în termen legal a unei cereri de către o autoritate publică sau de către o persoană cu funcţie de răspundere din cadrul ei se repară integral de autoritatea publică. Persoana cu funcţie de răspundere va răspunde solidar în cazul intenţiei sau culpei grave. (2) Persoanele fizice au dreptul să ceară repararea prejudiciului moral cauzat prin acţiunile indicate la alin.(1).(3) Obligaţia de reparare a prejudiciului nu se naşte în măsura în care cel prejudiciat a omis, cu intenţie ori din culpă gravă, să înlăture prejudiciul prin mijloace legale. (4) În cazul în care o autoritate publică are o obligaţie impusă de un act adoptat în scopul protecţiei contra riscului de producere a unui anumit fel de prejudiciu, ea răspunde pentru prejudiciul de acest fel cauzat sau nepreîntîmpinat prin neexecutarea obligaţiei, cu excepţia cazului cînd autoritatea publică demonstrează că a dat dovadă de diligenţă rezonabilă în executarea obligaţiei. (5) Autoritatea publică nu răspunde pentru prejudiciul cauzat prin adoptarea unui act normativ sau omisiunea de a-l adopta.

Astfel, cu referire la alegațiile reclamantului Galețchi Alexei privind dezacordul său cu privire la refuzul Procuraturii Anticorupție de a dispune începerea urmăririi penale în baza plângerii depuse la data de 21.12.2018, instanța de judecată le consideră neîntemeiate, or refuzul în pornirea urmăririi penale pentru circumstanțele invocate, a fost verificat în cadrul procedurilor de control judiciar, iar acest complex de acțiuni în cumul sunt apreciate ca fiind legale și întemeiate, fapt ce exclude răspunderea patrimonială a statului în astfel de cazuri, deoarece actul judecătoresc nu poate face obiectul unor acțiuni de răspundere materială și morală, cu excepția cazului în care vina este dovedită printr-o sentință.

De asemenea, referitor la argumentul reclamantului precum că, nu este de acord cu Încheierea judecătorului de Instrucție a Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) și cu Decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, în acest sens instanța de judecată reține că, potrivit art.116 din Constituția Republicii Moldova, ”Judecătorii instanțelor judecătorești sunt independenți, imparțiali si inamovibili, potrivit legii”.

Iar, în conformitate cu prevederile art.1 alin.(4) din Legea cu privire la Statutul judecătorului, ”Judecătorii i-au decizii în mod independent si imparțial, si acționează fără nici un fel de restricții, influențe, presiuni, amenințări sau intervenții directe sau indirecte, din partea oricărei autorități, inclusiv judiciare”.

În pct.42 al Hotărârii Curții Constituționale nr.18 din 22.06.2017, Curtea a reținut că: ”principiul independenței judecătorilor presupune că, judecătorii trebuie să i-a decizii în deplină libertate si să acționeze fără restricții si fără a fi obiectul unor influente, presiuni, amenințări sau intervenții nelegale, directe sau indirecte, indiferent din partea căror persoane vin si sub ce

motiv.”.

Totodată, referitor la garanțiile unui proces echitabil, Curtea Europeană a stabilit că imparțialitatea judecătorului se apreciază atât conform unei abordări subiective, care ia în considerare convingerile personale sau interesele judecătorului într-o cauză, cât si conform unui test obiectiv, care stabilește dacă judecătorul a oferit garanții suficiente pentru a exclude vre-o îndoială motivată din acest punct de vedere.

Prin urmare la înfăptuirea justiției, judecătorii apreciază probele după intima convingere, hotărârile fiind emise în numele legii, astfel dezacordul cu decizia adoptată de către instanța de judecată nu poate fi considerată ca infracțiune.

Respectiv, instanța consideră că, reclamantul Galețchi Alexei nu a demonstrat existența unei fapte ilicite și legătură dintre fapta ilicită și pretinsul prejudiciu cauzat, or raportul cauzal este şi condiţia în funcţie de care se determină mărimea despăgubirii.

Prin urmare, se repară numai prejudiciul care este consecinţa directă a faptei ilicite, or în corespundere cu prevederile art.118 alin.(1) din Codul de Procedură Civilă, prevede că fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu prevede altfel, iar simplu dezacord al reclamantului cu actul emis de instanța de judecată, nu este suficient pentru a-l considera ilegal sau pentru antrenarea răspunderii Statului.

În conformitate cu art.59 alin. (1) din Cod de Procedură Civilă, parte în proces (reclamant sau pârât) poate fi orice persoană fizică sau juridică prezumată, la momentul intentării procesului, ca subiect al raportului material litigios.

În conformitate cu prevederile art.5 alin. (1) din Legea nr.1545, din 25-02-1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti, prevede că, *cauzele cu privire la repararea prejudiciului material şi moral se examinează în conformitate cu normele de procedură civilă în vigoare. Organul care reprezintă statul în instanţa de judecată pe această categorie de cauze este Ministerul Justiţiei.*

Prin urmare, la caz, instanța de judecată reține, că conform prevederilor art.5 alin.(1) din Legea nr. 1545/1998, cauzele cu privire la repararea prejudiciului material și moral se examinează în conformitate cu normele de procedură civilă în vigoare, iar organul care reprezintă statul în instanța de judecată pe această categorie de cauze, este Ministerul Justiției al Republicii Moldova.

Prin urmare, instanța de judecată reține argumentul pârâtului precum că, cererea de chemare în judecată este depusă contrar normelor legale în vigoare, or potrivit legii enunțate supra, organul care reprezintă statul în acțiunile cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de drept și instanțelor de judecată este Ministerul Justiției al RM.

Mai mult ca atât, reclamantul nu a prezentat careva probe concludente, pertinente, utile și veridice prin care să convingă instanța de judecată că prin acțiunile sau inacțiunile pârâților Președintele Republicii Moldova, Parlamentul Republicii Moldova, Procuratura Republicii Moldova, Curtea Supremă de Justiție a Republicii Moldova, Curtea de Apel Chișinău si Judecătoria Chișinău i s-a pricinuit careva suferințe sau prejudicii, or, toate argumentele

invocate întru motivarea pretenţiei de încasare a prejudiciului atât material cât și moral, poartă un caracter declarativ, formal, fără a dispune de careva suport probatoriu şi legal. Iar sarcina probării prejudiciului moral necesită a fi pusă pe seama reclamantului şi se apreciază individual pentru fiecare caz, luându-se în considerație argumentele ambelor părţi în proces, situaţia de fapt și de drept reţinută în speţă.

Corespunzător, instanța conchide că, faptul refuzului în primirea și examinarea unei plângeri precum și al pronunțării actelor judecătorești de către instanța de judecată cu privire la respingerea plângerii asupra ordonanțelor indicate, nu constituie în sine temei de repararea a prejudiciului moral, în baza art.6 CEDO, art. 8 al Declarației Universale a Drepturilor Omului și art.14 din Pactul Internațional cu privire la drepturile civile și politice, or normele enunțate supra reglementează generalizat drepturile persoanei căreia îi sunt lezate drepturile.

În acest context, instanța de judecată reține că, circumstanțele care atestă despre limitarea drepturilor și libertăţilor persoanei, urmează să fie motivate și reflectate în actele judecătorești.

Astfel, deoarece din înscrisurile anexate la materialele cauzei și nici în ședința de judecată de către reclamant nu au fost demonstrate și dovedite careva acțiuni sau inacțiuni prin care pârâții au îngrădit drepturile fundamentale garantate de stat ale ultimului, cerințele înaintate de către Galețchi Alexei privind repararea prejudiciului material și moral, precum si încasarea cheltuielilor suportate pentru asistență juridică, urmează a fi respinse, or instanța de judecată le consideră neîntemeiate și urmează a fi respinse integral.

În conformitate cu art.236-241 CPC RM instanţa de judecată,-

H O T Ă R Ă Ş T E :

A respinge acțiunea reclamantului Galițchi Alexei către Presedintele Republicii Moldova, Parlamentul Republicii Moldova, Procuratura Republicii Moldova, Curtea Supremă de Justiție a Republicii Moldova, Curtea de Apel Chișinău si Judecătoria Chișinau, cu privire la repararea prejudiciului material si moral cauzat prin infracțiune si încasarea cheltuielilor de judecată, ca fiind neîntemeiată.

Hotărîrea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 zile de la data pronunţării dispozitivului hotărîrii, prin intermediul judecătoriei Strășeni, sediul Central.

Președintele ședinței
Judecătorul Silvia Țurcan